

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobce: **Mgr. F. Š.**, proti žalovaným: **JUDr. Eva Ištvánková, Mgr. Zdeněk Lehovec, JUDr. Marcela Pechová, Mgr. Kateřina Pelišová, Mgr. Zuzana Slonková, JUDr. PhDr. Alena Novotná, Ph.D., JUDr. Jana Jurečková, JUDr. Jaromír Janoušek, Ph.D., JUDr. Jaroslava Lišková, Mgr. Lada Horáková, Mgr. Romana Plhalová, Mgr. Vladimír Soukup, Mgr. et Mgr. Eva Pechlátová**, v řízení o kasačních stížnostech žalobce proti usnesením Městského soudu v Praze ze dne 3. 5. 2023, č. j. 15 A 71/2023 – 13, ze dne 27. 4. 2023, č. j. 18 A 30/2023 – 7, ze dne 26. 4. 2023, č. j. 17 A 47/2023 – 20, ze dne 10. 5. 2023, č. j. 8 A 39/2023 – 7, ze dne 10. 5. 2023, č. j. 8 A 68/2023 – 12, ze dne 25. 4. 2023, č. j. 11 A 52/2023 – 12, ze dne 2. 5. 2023, č. j. 3 A 48/2023 – 7, ze dne 27. 4. 2023, č. j. 3 A 19/2023 – 7, ze dne 4. 5. 2023, č. j. 6 A 62/2023 – 6, ze dne 26. 4. 2023, č. j. 6 A 31/2023 – 6, ze dne 27. 4. 2023, č. j. 9 A 47/2023 – 8, ze dne 26. 4. 2023, č. j. 10 A 49/2023 – 8, a ze dne 26. 4. 2023, č. j. 14 A 81/2023 – 7,

t a k t o :

- I. Věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 3 As 96/2023, sp. zn. 3 As 99/2023, sp. zn. 3 As 105/2023, sp. zn. 3 As 108/2023, sp. zn. 3 As 111/2023, sp. zn. 3 As 120/2023, sp. zn. 3 As 123/2023, sp. zn. 3 As 126/2023, sp. zn. 3 As 129/2023, sp. zn. 3 As 132/2023, sp. zn. 3 As 141/2023, a sp. zn. 3 As 144/2023, **se spojují** ke společnému řízení s věcí vedenou u tohoto soudu pod sp. zn. 3 As 90/2023. Věc bude nadále vedena pod sp. zn. 3 As 90/2023.
- II. Řízení o kasačních stížnostech **se zastavuje**.
- III. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Včas podanými kasačními stížnostmi napadl žalobce (dále jen „stěžovatel“) v záhlaví specifikovaná usnesení, jimiž Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) podle § 46 odst. 2 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) odmítl jeho žaloby na ochranu před nezákonným zásahem v záhlaví označených žalovaných. Těmito žalobami se stěžovatel

domáhal ochrany před tvrzeným zásahem do svých osobnostních práv (a porušení principu rovného zacházení) a požadoval, aby správní soud uložil každému žalovanému povinnost zaplatit stěžovateli částku ve výši 660 000 Kč z titulu „náhrady újmy na zdraví“. Podle městského soudu se však nejednalo o nárok, o němž by byly oprávněny rozhodovat správní soudy, nýbrž soudy v rámci občanského soudního řízení.

[2] Řízení o kasačních stížnostech stěžovatele je u zdejšího soudu vedeno pod sp. zn. 3 As 90/2023, sp. zn. 3 As 96/2023, sp. zn. 3 As 99/2023, sp. zn. 3 As 105/2023, sp. zn. 3 As 108/2023, sp. zn. 3 As 111/2023, sp. zn. 3 As 120/2023, sp. zn. 3 As 123/2023, sp. zn. 3 As 126/2023, sp. zn. 3 As 129/2023, sp. zn. 3 As 132/2023, sp. zn. 3 As 141/2023, a sp. zn. 3 As 144/2023.

[3] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že uvedené věci stěžovatele spolu skutkově souvisí. Ve všech případech se stěžovatel domáhá ochrany před nezákonným zásahem různých žalovaných (soudců obecných soudů), který má podle jeho tvrzení spočívat v zásahu do jeho osobnostních práv a v porušení zákazu diskriminace. Žalobní argumentace, obsah napadených usnesení městského soudu i samotné kasační stížnosti jsou v podstatě stejné. Za dané situace proto Nejvyšší správní soud rozhodl výrokem I. tohoto usnesení o spojení věcí podle § 39 odst. 1 s. ř. s., za použití § 120 s. ř. s., ke společnému řízení. Kasační soud je přesvědčen, že společné vyřízení všech třinácti případů je s ohledem na zásadu hospodárnosti soudního řízení vhodnější.

[4] Stěžovatel současně s podáním kasačních stížností nezaplatil soudní poplatky, přičemž požádal o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce z řad advokátů. V nyní posuzovaných případech však Nejvyšší správní soud o těchto žádostech pro nadbytečnost nerozhodoval a stěžovatele ani nevyzýval k zaplacení soudních poplatků za kasační stížnosti. V jiných věcech stěžovatele, které jsou s nyní posuzovanými spory skutkově a právně prakticky totožné (vyjma osob žalovaných), totiž Nejvyšší správní soud žádosti stěžovatele o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení advokáta pro zjevnou neúspěšnost návrhu ve věci samé zamítl, a zároveň jej vyzval k úhradě soudního poplatku (viz např. usnesení ze dne 13. 6. 2023, č. j. 3 As 98/2023 – 7, č. j. 3 As 107/2023 – 7 a č. j. 3 As 110/2023 – 8, ze dne 15. 6. 2023, č. j. 3 As 104/2023 – 8, ze dne 19. 6. 2023, č. j. 3 As 119/2023 – 8, č. j. 3 As 122/2023 – 8 a č. j. 3 As 125/2023 – 8, ze dne 21. 6. 2023, č. j. 3 As 128/2023 – 8 a č. j. 3 As 131/2023 – 8, nebo ze dne 23. 6. 2023, č. j. 3 As 140/2023 – 9). Stěžovatel však v žádném z předešlých případů soudní poplatek za kasační stížnost nezaplatil.

[5] V usnesení ze dne 18. 7. 2023, č. j. 3 As 98/2023 – 12 (a v několika dalších na něj navazujících usneseních, např. č. j. 3 As 104/2023 – 13, č. j. 3 As 125/2023 – 13 nebo č. j. 3 As 140/2023 – 14), poté Nejvyšší správní soud stěžovatele mimo jiné poučil o tom, že v jeho dalších věcech stejné povahy již nebude o návrzích na osvobození od soudního poplatku a na ustanovení advokáta samostatně rozhodovat, a nebude rovněž stěžovatele v každé jednotlivé věci, ve které neuhradí soudní poplatek současně s podáním kasační stížnosti, zbytečně ke splnění této povinnosti vyzývat. Stěžovatel byl v posledně citovaných usneseních poučen o tom, že tato řízení budou v takovém případě bez dalšího zastavena.

pokračování

[6] Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), vzniká poplatková povinnost samotným podáním kasační stížnosti. V souladu s § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích se stal soudní poplatek za kasační stížnost splatným okamžikem jejího podání. Jak již bylo uvedeno, stěžovatel v nyní posuzovaných věcech soudní poplatek za jednotlivé kasační stížnosti současně s jejich podáním nezaplatil. S odkazem na výše zmiňované usnesení č. j. 3 As 98/2023 – 12 (a na něj navazující stejně koncipovaná rozhodnutí) Nejvyšší správní soud stěžovatele k zaplacení soudního poplatku v dodatečné (náhradní) lhůtě nevyzýval. Stěžovateli je totiž známo, že jeho žádost o osvobození od soudních poplatků nemá pro zjevnou neúspěšnost kasační stížnosti naději na úspěch (viz § 36 odst. 3, věta třetí s. ř. s.), stejně tak si je stěžovatel dobře vědom povinnosti zaplatit za kasační stížnost soudní poplatek ve výši 5 000 Kč. Vydávání dalších procesních usnesení by proto bylo v případě stěžovatele nehospodárné a neúčelné.

[7] Pro úplnost Nejvyšší správní soud konstatuje, že rozhodnutí o zastavení řízení (viz výrok II. tohoto usnesení) je pouze „jednou z cest“ legitimní reakce soudu na postup stěžovatele, jenž svými stereotypními hromadnými podáními zjevně zneužívá právo. Stěžovatelova podání proto již nelze považovat za výkon práva na soudní ochranu. Je pouze veden snahou vést „spor pro spor“, nikoli snahou o ochranu svých práv. Jeho kasační stížnosti lze proto také (po předběžném posouzení jejich obsahu) – bez předchozí výzvy k zaplacení soudního poplatku – odmítnout jako nepřipustné podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s., ve spojení s § 120 téhož zákona. V takovém případě totiž podání stěžovatele žádné řízení před Nejvyšším správním soudem nezahajuje, poplatek za řízení se proto nevybírá a vydávání procesní výzvy by v tomto ohledu postrádalo smysl. K tomu v podrobnostech viz usnesení tohoto soudu ze dne 4. 7. 2023, č. j. 10 As 140/2023 – 9, ve věci totožných podání stěžovatele (přičemž jediným rozdílem proti nynějším věcem je osoba žalovaného či žalované).

[8] Nejvyšší správní soud tedy v souladu se svým předchozím usnesením č. j. 3 As 98/2023 – 12 podle § 47 písm. c) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., řízení o kasačních stížnostech bez dalšího zastavil (výrok II. tohoto usnesení).

[9] O náhradě nákladů řízení o kasačních stížnostech bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť řízení bylo zastaveno (výrok III. tohoto usnesení).

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 26. července 2023

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu